

SEANA ZELAZO

DE INITIATIE VAN INANNA

REIS DOOR DE ZEVEN POORTEN

VAN ASCENSIE

AnkhHermes

INHOUD

Voorwoord	11
Hoe het werken met Inanna mij heeft veranderd	19
Vrije val: je plek vinden	35
Eerste poort: geroepen door de geest	55
Tweede poort: voorouderlijke relaties helen	83
Derde poort: de verslaving voorbij	99
Vierde poort: op weg naar een positief lichaamsbeeld en zelfrespect	119
Vijfde poort: heilige grenzen stellen	141
Zesde poort: het binaire overstijgen	161
Zevende poort: overgave aan ascensie	183
Vervolgstappen voor de hedendaagse priester/es van Inanna	207
Bijlage	225
Noten	229
Dankwoord	237
Over de auteur	239

VOORWOORD

De afdaling van Inanna, de eerste epische mythe die ooit werd opgetekend, leest als een goddelijke reisgids die ons terugvoert naar onszelf, naar onze ware oorsprong. Als we onze wortels begrijpen kunnen we gemakkelijker onze hoogste evolutionaire uitdrukking vinden.

De afdaling van Inanna werd rond 1750 v.Chr. in spijker-schrift op kleitabletten geschreven, maar was waarschijnlijk ook voor die tijd al min of meer bekend. De kleitabletten met de mythe werden opgegraven in de Soemerische stad Nippur, vlak bij het huidige Bagdad. De eerste opgravingen werden uitgevoerd tussen 1889-1900. In de daaropvolgende honderd jaar brachten geleerden, archeologen en soemerologen veel fragmenten bij elkaar. Er worden nog steeds onderzoeken gedaan en er wordt steeds meer duidelijk, maar de meest uitgebreide en toegankelijke versie is tot op heden die van Diane Wolkstein en Samuel Noah Kramer: *Inanna – Queen of Heaven and Earth: Her Stories and Hymns from Sumer*, die gebaseerd is op de vertaling van Kramer.

De heldin van het verhaal is de Soemerische godin Inanna, de godin van liefde en oorlog. In de vroeg-Romeinse cultuur was Inanna bekend onder de naam Venus, in Griekenland werd ze Aphrodite genoemd. In de Mesopotamische mythologie heet ze Ishtar en in de Kanaänitische mythes is ze Astarte. De eerste keer dat ik over Inanna las, herkende ik haar op slag op zielsniveau, alsof ze vanuit de geschiedenis naar voren

kwam om mijn aandacht te trekken. Inanna's boodschap over de wijsheid vanuit het hart is er één van onbeschaamde autoriteit en onvermijdelijkheid.

Innana's inzet voor het herstel van de mensheid begon zonder twijfel bij de grote overstroming. De Soemerische mythe *De Zondvloed*³ vertelt het verhaal over de oorsprong van de mensheid en diens kosmologie, evenals een verhaal over de overstroming die zeven dagen en nachten duurde en het land verwoestte. Juist deze mythe bevond zich op een spijkerschrifttablet dat in 1914 voor het eerst werd gepubliceerd door de Duitse Assyrioloog Arno Poebel.⁴

Het tablet is weliswaar gebroken, maar een derde gedeelte van de onderkant is goed bewaard gebleven. In zijn boek *History Begins at Sumer: Thirty-Nine Firsts in Recorded History* beschrijft soemeroloog Samuel Noah Kramer de tekst van De Zondvloed, waarmee hij ons het hele verhaal beter helpt begrijpen, ook al ontbreken sommige regels. Nadat we in de tekst hebben kunnen lezen dat er voor de zondvloed vijf steden waren gebouwd, schrijft hij: 'Vervolgens ontbreken er ongeveer 37 regels: deze moeten grotendeels te maken hebben gehad met de beslissing van de goden om een overstroming te veroorzaken ter vernietiging van de mensheid.'⁵

In het gedeelte dat behouden is gebleven, toont Inanna zich duidelijk aangedaan over dit besluit en heft ze een klaagzang aan waarin ze de mensheid betreurt. Kramer vervolgt: 'Als we de tekst weer kunnen volgen, blijken sommige goden niet tevreden en ongelukkig te zijn over de wrede beslissing.'⁶ We kunnen ons voorstellen dat Inanna er bij het aanschouwen van de nasleep voor pleit dat zoiets nooit meer mag gebeuren.

De kracht van Inanna is teruggekomen om ons eraan te blijven herinneren dat we in eenheidsbewustzijn leven, dat we het evenwicht tussen de planeet en onszelf moeten herstellen. Ze nodigt ons uit onze verantwoordelijkheid te ne-

men door onze rol weer op te eisen als vakkundig schepper en alchemist net als zichzelf, om een nieuw levensparadigma te weven dat trilt op de frequentie van liefde. We moeten nu iets doen om de wijsheid van het hart te integreren zodat we de heling, het evenwicht en het herstel tot stand kunnen brengen waaraan onze wereld behoefte heeft. En daarbij moeten we beginnen met het transformeren van onszelf. Laten we haar toewijding aan de mensheid vieren en laat haar pleidooi om ons te helpen ons herinneren aan onze godinnennatuur. De mythen van Inanna maken duidelijk dat het haar levensmissie is het goddelijke tot uitdrukking te brengen en anderen te laten zien hoe je dit doel door middel van zelfverwezenlijking bereikt. Op haar pad staat centraal dat zij iedereen om zich heen vol toewijding verheft.

Tegenwoordig is haar energie weer voelbaar in de geest van herstel, die dringend van ons vraagt dat we de gangbare onderdrukkende vertellingen ontmantelen. Verhalen zoals het patriarchaat en alle vormen van uitsluiting gebaseerd op ras, geslacht en beperkingen. Het op haat gebaseerd denken dat de mensheid en onze kostbare planeet vernietigt. Inanna moedigt ons aan om eerst onszelf te helen door ons weer te verbinden met onze goddelijkheid. Als we dat doen, kunnen we de onevenwichtigheid op aarde tegengaan en een bijna-vernietiging zoals we hebben ervaren ten tijde van de grote overstroming voorkomen.

Als volledig verwezenlijkte godin die haar polariteiten integreert, belichaamt Inanna met name alle stadia van het evolutionaire proces, waaronder geboorte, dood en wedergeboorte. Ze is de personificatie van zowel chaos als orde en het licht en donker van de maan waarvan zij afstamt. Kunnen omgaan met paradoxen is van essentieel belang voor onze transformatie. Inanna wil ons helpen onze kracht te hervinden zodat we uiteindelijk onze eigen gids kunnen zijn. Met dit doel hebben we dit boek geschreven. Ik zeg 'we' omdat

Inanna's stem meeklinkt in dit manuscript. Deze woorden dienen als toegangspoort naar de energie van Inanna zelf.⁷

In het oude Soemer werden de tempels van de schutsgoden en -godinnen van elke stad daadwerkelijk beschouwd als hun huis hier op aarde. Men geloofde dat deze goden en godinnen de beelden belichaamden die naar hun gelijkenis waren gemaakt en die geheiligd en geëerd werden. Soemeriërs behandelden de beeltenissen als iets goddelijks en lieten er om hun waardering te tonen offerandes bij achter. Moge Inanna net als bij die beelden in Soemer via de kunst van het geschreven woord op deze bladzijden belichaamd worden, zodat zij in deze fysieke wereld verschijnt om zich direct met jou te verbinden.

HOE LEES JE DIT BOEK

Dit boek is geschreven om lezers opnieuw bekend te maken met de wijze en onbeschaamde lessen van Inanna, en is tevens een toegangspoort tot de tempel van Inanna – een toevluchtsoord voor heling. Het boek begint met mijn persoonlijke ervaring met Inanna, gevolgd door een genealogisch overzicht waarin de Soemerische scheppingsmythe en Inanna's afkomst en familiesysteem uiteen worden gezet. Deze achtergrond biedt de lezer de grondslag voor het transformatieproces dat volgt. Een beschrijving van de pogingen van het patriarchaat om het goddelijk vrouwelijke weg te vagen en de reden waarom het hersteld dient te worden, zal lezers ook helpen om te begrijpen hoe dringend de boodschap in dit boek is.

In de daaropvolgende hoofdstukken wordt steeds één van de meest invloedrijke en ingrijpende verhalen van Inanna verteld. In tegenstelling tot de Abrahamitische religies in de moderne wereld, werden de verhalen van Inanna

door dichters en tempelschrijvers uit Soemer rechtstreeks op kleitabletten geschreven en zijn ze vanaf daar ook rechtstreeks vertaald. De woorden zijn niet veranderd en komen tot ons zoals ze bedoeld waren om te worden gelezen. Met name dit feit is van belang bij het helen van het vrouwelijke bewustzijn, dat lange tijd werd getraumatiseerd en gefilterd door het patriarchaat.

Onze gedocumenteerde geschiedenis is veelal door het heersende patriarchaat in een nieuw kader geplaatst. De geschiedenis zoals wij die kennen, werd geschreven door machthebbers die de geschiedenis dusdanig bewerkten dat hij overeenkwam met hun visie. Het Oude Testament bijvoorbeeld, werd meer dan vijfhonderd jaar na de Exodus geschreven en het Nieuwe Testament werd samengesteld door de orthodox christelijke meerderheid. Zodoende werd alleen datgene wat in hun patriarchale agenda paste erin opgenomen. In *Christo Paganism: An Inclusive Path* leggen Joyce en River Higginbotham het als volgt uit:

Deze (verhalen) waarin vrouwen een prominente geestelijke rol speelden werden niet opgenomen. De verhalen waarin duidelijk meer belang werd toegekend aan de autoriteit van een persoonlijke ervaring dan aan die van een priester of bisschop werden weggelaten. Met name de boeken die de orthodoxe visie en de macht van het instituut steunden werden bewaard terwijl de boeken die dat niet deden werden verworpen.⁸

De Soemerische teksten daarentegen werden niet met een dubbele agenda herschreven. Ze werden gewoon ontdekt en dankzij de zorg, zorgvuldigheid en betrokkenheid van archeologen uit de hele wereld aan ons overgeleverd.

Dit boek ligt in het verlengde van mijn werk als psychotherapeut en het werk dat ik als maatschappelijk werker in een

hospice en als spiritueel coach heb gedaan. Net als in mijn praktijk is mijn doel ook hier de lezer te helpen om vanuit eigen kracht en pure vibratie onvoorwaardelijke liefde voor het zelf, de mensheid en de planeet te beleven. Het voorbereidende werk in het eerste deel van dit boek zorgt ervoor dat de zelftransformerende protocollen in de zeven hoofdstukken daarna kunnen worden opgevolgd.

De verhalen van Inanna worden onderzocht aan de hand van uitdagingen die vergelijkbaar zijn met die in onze huidige werkelijkheid: een realiteit die onze herinnering aan onze goddelijkheid misschien wel blokkeert. Wanneer we de veelvoorkomende provocaties die er nu zijn bekijken aan de hand van de mythe van Inanna, weerspiegelen ze symbolische aspecten van Inanna's initiatieproces en benadrukken ze hoe de realiteit vervlochten is met tijd en ruimte. Dat helpt ons het hier en nu te verwerken. De zeven hoofdstukken zijn geënt op de zeven poorten die Inanna op haar reis tegenkwam en dienen als zeven stappen van initiatie. Deze zeven poorten zijn bovendien verbonden met de zeven chakra's van het lichaam.⁹ Belangrijk om te weten is dat elk van deze spirituele centra een overeenkomstig psychologisch kenmerk heeft. Het navigatieproces in dit boek is een aanwijzing voor de confrontatie met de zeven poorten van je initiatie, zowel spiritueel als psychologisch.

In dit boek gebruik ik de mythe op basis van en verrijkt met een hedendaagse context en gerelateerd aan het chakrasysteem, waarbij we vieren dat we nieuwe en alternatieve perspectieven kunnen vormen. Inanna gaat echt over het eren van wie je bent en waar je bent. Het boek gaat dan ook niet lineair door de chakra's heen, het leven is immers niet lineair.

Het boek begint met Inanna's afdaling in de Eerste poort en eindigt met haar ascensie in de Zevende poort. De mythen en hymnes die daartussen worden verteld volgen evenmin Inanna's chronologische leeftijd. Haar afdaling en de daarop-

volgende ascensie vinden inderdaad later in haar leven plaats dan in de andere verhalen en dit is met opzet gedaan. Het accentueert de circulaire aard van het pad dat we als menselijk wezen gaan en de energetische ervaringen die daarmee gepaard gaan.

Bij iedere poort wordt aan het eind een helende interventie voorgesteld ter ondersteuning van je beweging dwars door alle uitdagingen heen. In de sfeer van Inanna's alchemistische afkomst – denk aan haar grootvader Enki die god van wijsheid was en alchemistisch meesterschap bezat – zijn de interventies transformerend met een spirituele inslag op basis van rituelen, ceremonies, meditaties en gebeden. In het proces wordt gebruik gemaakt van transpersoonlijke psychologie en ligt de focus op je eigen kracht, waarbij je concrete middelen krijgt aangereikt waarmee je je onbeschaamde goddelijke natuur weer kunt opeisen. Door het spirituele en het psychologische te combineren, kan ons lichaam helen en weer in evenwicht komen. Terwijl we dit individueel doen wordt ook de collectieve trilling veranderd en helen we eveneens het lichaam van Moeder Aarde zelf.

De oefeningen in dit boek horen aan te sluiten bij het tempo dat door je hogere Zelf wordt aangegeven. Vertrouw het proces. Het is fijn om tijdens deze reis een zielsdagboek bij te houden. Zie het dagboek als een talisman die je helpt deze hele reis te integreren. Ik moedig je aan het kiezen van het juiste dagboek als een ritueel te zien. Vraag Inanna om hulp, zodat je een energetisch ideaal afgestemd dagboek kiest dat helemaal aansluit bij jouw behoeften en doelen. Maak het je helemaal eigen. Wees creatief. Misschien wil je het versieren zodat het er echt als jouw heilige instrument gaat uitzien en voelen: een instrument om je reis met Inanna en de buitengewone transformatie die daaruit zal voortvloeien mee te documenteren. Het zal inspirerend zijn om later alles terug te lezen wat je hebt opgeschreven!

Ik hoop dat je gaat houden van deze godin van liefde en dat ze je zal helpen je hart onvoorwaardelijk te openen, zodat je zult leren leven als één. Als je weer één wordt draag je bij aan het van binnen en van buiten herstellen van evenwicht en help je daarbij het collectief te helen, en krijgen we allemaal gemakkelijker toegang tot het ervaren van een hemel op aarde.

Moge Inanna je helpen over je eigen kracht te beschikken. Moge ze je naar waanzinnige liefde voor jezelf leiden. Moge ze je eraan herinneren onbeschaamd te leven als het stralende wezen dat je bent. Moge het zo zijn.

HOE HET WERKEN MET INANNA MIJ HEEFT VERANDERD

Zoals je al gauw zult merken is werken met Inanna een zeer individueel proces. Niettemin hoop ik je door het delen van mijn eigen proces een context te bieden voor wat er allemaal mogelijk is en hoe dat er in het dagelijks leven uit zou kunnen zien.

Ik *viel* op Inanna. Tijdens mijn onderzoek naar het goddelijk vrouwelijke werd ik op mijn afdaling door het Grote Beneden gekatapulteerd en stortte neer op Inanna. Ik voelde onmiddellijk haar kracht.

Toen ik een van mijn leraren vertelde dat ik dit boek aan het schrijven was vroeg ze gekscherend: ‘Zet je er wel een waarschuwing op?’ Mijn reis met Inanna begon jaren geleden toen ik me dankzij haar weer ging herinneren wie ik werkelijk ben. Ze wekte delen van mij weer tot leven die ik al langer wilde activeren.

Uiteraard was haar timing goddelijk. Ik betwijfel of ik als jongere vrouw in staat was geweest haar directe kracht te hanteren. Waarschijnlijk zou ik me daartegen hebben verzet. Ik weet nu dat we elkaar precies op het juiste moment gevonden hebben.

DE LIJN VAN AFKOMST HELEN

Inanna leerde me hoe zelfliefdde eruitziet. Het was een intellectueel concept waar ik mensen in mijn psychotherapiepraktijk – en later ook in mijn werk als intuïtief kanaal – jarenlang succesvol mee in contact had gebracht, maar ik moest het nog belichamen door de ervaring zelf te doorleven. Totdat ik mij opnieuw met Inanna verbond, vatte ik zelfliefdde op als iets waar ik anderen naartoe kon leiden.

Zoals veel mensen had ik er mijn leven lang al moeite mee om onvoorwaardelijk van mezelf te houden. Dat was deels te wijten aan het nadrukkelijk aanwezige zelfverwijt in mijn familie. Het werd rechtstreeks aan mij doorgegeven door de strijd van mijn eigen moeder en de strijd van haar moeder daarvoor. Mijn moeder was mijn gids voor vrouw-zijn. Toch had ze er moeite mee om in zichzelf te geloven.

DE WOND DIE LEIDDE TOT MIJN VERBINDING MET INANNA

Mijn initiatie begon toen ik negentien was. Het gebeurde midden in de nacht toen ik bezig was aan mijn eindscriptie Amerikaanse Literatuur aan de McGill University. Ik schreef een essay over de novelle *The Awakening*¹⁰ van Kate Chopins. De heldin van het verhaal berooft zich van het leven door zich te verdrinken nadat ze haar zomer had doorgebracht met verliefd worden en leren zwemmen.

In mijn scriptie onderzocht ik hoe de hoofdpersoon letterlijk en figuurlijk haar leven weer in eigen handen nam met de daad van zelfdoding. Destijds begreep ik niet dat de oceaan symbool stond voor de baarmoeder waarin de heldin zichzelf opnieuw geboren liet worden door te leren zwemmen. Het is niet voor niets dat in de traditie van de godin deze baarmoeder

der door zelfmoord haar graf werd.

Ik werkte de hele nacht door aan het essay en liep met dikke ogen naar de faculteit Engels om het nog net op tijd in te leveren. Toen ik terugkwam in mijn appartement waar mijn jaloezieën nog steeds dicht waren, lichtte het rode lampje van mijn telefoon knipperend op in het donker. In die tijd hadden we nog vaste telefoonaansluitingen. Het was nog wat vroeg voor een bericht; ik voelde meteen dat het rode lampje iets alarmerends betekende.

Ik moet dat bericht wel tien keer opnieuw hebben beluisterd voor ik begreep wat er gezegd werd. De stem van mijn vader gaf, ongerust en vermoeid, de onbestaanbare realiteit door dat mijn moeder in coma in het ziekenhuis lag na een poging tot zelfdoding. Het essay dat ik net had geschreven vermengde zich door tijd en ruimte en context heen met zijn woorden.

Negen weken lang lag ze in coma. Gedurende die periode werd ze overgeplaatst naar een kamer in het Royal Victoria ziekenhuis dat uitkeek over de atletiekbaan waar ik met het McGill-team trainde. Op een of andere manier bleef ik in die dagen doorgaan, de ene voet voor de andere zettend, terwijl familie en vrienden haar daar kwamen opzoeken.

Zelfs nu herinner ik me nog levendig de beelden van mijn moeder in haar ziekenhuisbed en de opvallende transformatie die haar lichaam onderging. Spasticiteit had ingezet waardoor haar handen krom begonnen te trekken; we moesten opgerolde washandjes in haar handpalmen leggen om dit een beetje tegen te gaan. Ze was zelf verpleegkundige en had me vaak verteld dat patiënten in coma gewoon konden horen, dus praatte ik hardop en ook in gedachten tegen haar want we hadden altijd een heel telepathisch contact met elkaar gehad.

Vanaf de eerste dag dat ik aan haar bed zat, wist ik dat ze niet uit haar coma zou ontwaken. Aangezien mijn broer en

tweelingzus in Toronto woonden, waren alleen mijn vader en mijn oudere zus Kirsten in de buurt om regelmatig te waken. Kirsten had een traumatische verhouding met ziekenhuizen, wat het voor haar heel lastig maakte om op bezoek te komen. Het grootste deel van de tijd was ik er met mijn vader.

Het waren mijn negentienjarige zelf en mijn vader die moesten besluiten of we haar aan de beademing wilden houden of 'de stekker eruit zouden trekken', toen de artsen ons voor deze keuze stelden. Mijn hele leven lang had mijn moeder tegen me gezegd dat ze niet aan de beademing wilde blijven liggen. Ze had het proces vaak gadegeslagen in haar werk als verpleegkundige. Ik wist dat dit voor haar echt waar was, maar moest mijn vader wel helpen om het te begrijpen.

Dagen gingen voorbij. Exact negen weken na haar opname, met mijn vader en mij elk aan een kant met ieder een hand in onze handen, blies mijn moeder haar laatste adem uit. Ik zag zilveren energie vanuit haar solar plexus omhooggaan langs haar gezicht en via haar kruinchakra naar buiten. Intuïtief voelde ik hoe ik haar ziel naar het licht moest leiden terwijl ik haar hand bleef vasthouden. Ik fluisterde haar vertrekkende ziel wat richtlijnen toe terwijl ze overging. Ik liet haar zilveren ring van haar vinger glijden en deed die om mijn eigen vinger, en vanaf dat moment koester ik de ring vanwege zijn energetische verbinding met mijn moeder.

Mijn eerste poort ging vanwege mijn moeders poging tot zelfdoding volledig over het vierde chakra, het hartchakra. Bij deze poort kreeg ik diepe rouw te verwerken. Ik moest door de beperkende en problematische boodschap van de ervaring heen, die de rol van een moeder ontwijdde als iemand in wie je jezelf kunt verliezen en die de behoeftes van anderen boven die van zichzelf stelt. Ik moest ook de onjuiste overtuigingen die zich als gevolg van die ervaring in mij hadden vastgezet weer bijstellen, dat het bijvoorbeeld ondraaglijk hard is om een vrouw te zijn in deze wereld, vooral voor wie gevoelig is.